

Українська розслідувальна журналістика в першому півріччі 2026 року

Вступ

Інститут розвитку регіональної преси проводить постійний моніторинг журналістських розслідувань в Україні з листопада 2023 року. Моніторинг відстежує не лише кількість публікацій, а й те, що і як розслідують українські журналісти та що відбувається після виходу матеріалів.

У першій половині 2026 року українські журналісти продовжували активно розслідувати корупцію, використання бюджетних коштів, статки посадовців, земельні питання, війну та російський вплив. Водночас сам сектор розслідувальної журналістики залишається дуже нерівномірним: значна частина найпомітніших і найвпливовіших матеріалів виходить у київських редакціях, тоді як у деяких регіонах розслідувальна журналістика фактично тримається на одній сильній команді.

За шість місяців 2026 року моніторинг охопив 70 медіа — 19 національних і 51 регіональне. Загалом було виявлено 469 журналістських розслідувань, або в середньому близько 78 матеріалів на місяць.

Це на 170 матеріалів, або 56,9%, більше, ніж у першій половині 2025 року. Але це не означає, що українські журналісти почали виробляти на 57% більше розслідувань. Торік моніторинг охоплював 29 медіа, тоді як у 2026 році — уже 70.

Якщо взяти продуктивність 29 попередньо аналізованих медіа за період 01.2026–06.2026, то кількість їхніх матеріалів дещо скоротилася — з 299 до 277 (–7,4%), причому найбільше падіння продемонстрували саме національні медіа (–33 матеріали, або 18,8%), тоді як у регіональних медіа відбулося зростання (+11 матеріалів, або 8,9%).

У першій половині 2025 року кількість зафіксованих розслідувань також зменшилась на 8,8% порівняно з аналогічним періодом 2024 року — з 328 до 299. Одним із можливих пояснень тоді була фінансова нестабільність редакцій після припинення американського фінансування. Тому цифри 2026 року варто читати передусім як значно ширшу картину сектору, а не як доказ його різкого зростання.

Цього року моніторинг став детальнішим. Крім тематики, географії, методів і формату матеріалів, аналізувались авторство, ступінь документованого впливу, а для матеріалів із зафіксованим впливом — також їхній резонанс.

Під документованим впливом у цьому звіті мається на увазі реакція або результат, які вдалося знайти і підтвердити: від публічної реакції посадовців чи установ до кримінальних проваджень, адміністративних рішень, кадрових змін, скасованих закупівель та інших конкретних наслідків. Сильним впливом у цьому звіті вважається найвищий, четвертий рівень документованого впливу, за якого після публікації розслідування вдалося зафіксувати конкретний результат або зміну, а не лише публічну реакцію, інституційну дію чи формальну правову або адміністративну реакцію.

Для матеріалів із документованим впливом окремо оцінювався резонанс — поширення історії в інших медіа, її вихід за межі початкової аудиторії, публічне обговорення і тривалість присутності теми в інформаційному просторі.

Слід зазначити, що моніторинг бачить не весь реальний вплив журналістської роботи, а лише той, який можна документально підтвердити. Особливо легко пропустити локальні наслідки, які не стають окремою новиною або не фіксуються у відкритих джерелах. Так само не в кожному випадку можна довести прямий причинний зв'язок між публікацією і подальшими діями державних органів.

Попри це результати першого півріччя дають можливість побачити кілька чітких тенденцій. Корупція і використання публічних ресурсів залишаються головною темою українських розслідувань.

Приблизно кожне п'яте розслідування має міжнародний вимір. Для кожного четвертого матеріалу моніторинг знайшов документовану реакцію або наслідок, а майже кожне одинадцятье розслідування пов'язане вже з конкретною зміною або результатом.

Водночас дані показують іншу важливу річ: найгучніші розслідування — не обов'язково ті, які дають найбільш конкретний результат.

1. Де працює українська розслідувальна журналістика

Із 469 розслідувань 205, або 43,7%, припадають на редакції, розташовані в Києві. Але це не означає, що майже половина всіх розслідувань стосується столиці. Більшість київських редакцій працюють як національні медіа і розслідують історії з усієї країни та за її межами.

Географія в цьому розділі визначається за місцем базування або регіональною належністю редакції, а не за місцем подій, які вона розслідує. Тому, наприклад, усі матеріали Центру журналістських розслідувань віднесені до АР Крим незалежно від того, стосуються вони Криму, Херсонщини, Запоріжжя чи інших територій.

Серед регіональних редакцій найбільше розслідувань моніторинг зафіксував у медіа із Запорізької області — 43. Далі йдуть Дніпропетровська область із 24 матеріалами, Кіровоградська — з 19, АР Крим — із 17 і Черкаська область — із 15.

Регіон	Розслідувань	Медіа	На 1 медіа	Із впливом	Рівень впливу
м. Київ	205	18	11,4	73	35,6%
Запорізька	43	3	14,3	6	14,0%
Дніпропетровська	24	4	6,0	9	37,5%
Кіровоградська	19	2	9,5	1	5,3%
АР Крим	17	1	17,0	0	0%
Черкаська	15	1	15,0	2	13,3%
Харківська	14	3	4,7	7	50,0%
Херсонська	14	2	7,0	2	14,3%
Львівська	14	3	4,7	2	14,3%
Одеська	13	2	6,5	2	15,4%
Полтавська	13	4	3,3	2	15,4%
Волинська	12	1	12,0	4	33,3%
Рівненська	11	1	11,0	2	18,2%
Луганська	11	2	5,5	1	9,1%
Вінницька	10	2	5,0	3	30,0%
Миколаївська	8	2	4,0	3	37,5%
Хмельницька	7	2	3,5	1	14,3%
Донецька + Луганська	5	2	2,5	1	20,0%
Донецька	5	2	2,5	0	0%
Тернопільська	3	1	3,0	0	0%
Чернівецька	3	1	3,0	0	0%
Сумська	1	1	1,0	0	0%
Івано-Франківська	1	1	1,0	0	0%
Закарпатська	1	1	1,0	1	100%

Запорізька область залишається одним із найактивніших регіональних центрів уже другий рік поспіль. У першому півріччі 2025 року вона також була серед лідерів із 21 зафіксованим розслідуванням.

Але сама лише кількість публікацій може вводити в оману. У Криму на одну проаналізовану редакцію припадає 17 матеріалів, на Черкащині — 15, у Запорізькій області — 14,3, на Волині — 12, на Рівненщині — 11. Високий показник може свідчити про сильну розслідувальну журналістику в регіоні, але водночас показувати її вразливість: іноді значна частина всієї роботи фактично залежить від однієї редакції.

Але сама лише кількість публікацій може вводити в оману. Висока середня кількість матеріалів на одну редакцію може означати як високу продуктивність місцевих редакцій, так і концентрацію розслідувальної журналістики в дуже вузькому колі медіа. У Запорізькій області, наприклад, моніторинг охоплює три редакції, які разом створили 43 матеріали. Натомість у Криму, Черкаській, Волинській і Рівненській областях абсолютно весь зафіксований масив припадає на одну редакцію. Це свідчить про потенційну вразливість: проблеми однієї команди можуть суттєво скоротити розслідувальну спроможність усього регіону.

Іншу картину видно на Харківщині, Дніпропетровщині та Вінниччині. Тут моніторинг охоплює щонайменше дві редакції, зафіксував десять і більше розслідувань, а частка матеріалів із документованим впливом становить щонайменше 20%. Це більше схоже на середовище, де розслідувальна спроможність не зосереджена в одній команді.

На протилежному полюсі — Сумщина, Івано-Франківщина, Закарпаття, Тернопільщина та Чернівецьчина, де моніторинг виявив дуже мало розслідувань і редакцій. Це не означає, що розслідувальної журналістики там немає. Причиною може бути як недостатнє охоплення моніторингом, так і справді слабша місцева спроможність. Але саме ці регіони потребують додаткового вивчення.

2. Київ випускає менше половини розслідувань — але дає майже 60% зафіксованого впливу

Одна з найпомітніших тенденцій моніторингу — концентрація не лише розслідувань, а і їхнього документованого впливу в Києві.

Група	Матеріалів	Медіа	З впливом	Рівень впливу	Сильний вплив	Сер. резонанс
Київ	205	18	73	35,6%	24	7,22
Регіони	264	43	49	18,6%	16	4,21

Київські редакції випустили 43,7% усіх досліджених матеріалів, але на них припало 59,8% усіх випадків документованого впливу. Для 35,6% матеріалів київських медіа вдалося знайти підтверджену реакцію або наслідок. Для регіональних редакцій цей показник становить 18,6%.

Різниця помітна і в резонансі. Середній показник резонансу для впливових матеріалів київських редакцій становить 7,22 бала з 12, для регіональних — 4,21.

Ще більший розрив видно в масштабі історій. Київські редакції створили 112 зі 124 розслідувань національного рівня і 68 зі 100 матеріалів міжнародного рівня. За межами столиці 220 із 264 розслідувань стосувалися передусім регіонального рівня.

Цей розрив не виник у 2026 році. У попередньому моніторингу національні редакції також мали значно більше зафіксованих випадків впливу, ніж регіональні.

Але це не означає, що регіональні розслідування вдвічі менш ефективні. Наслідки матеріалів великих національних медіа значно легше побачити: на них частіше публічно реагують посадовці та державні установи, їх цитують інші медіа, а продовження історії краще індексується пошуковими системами. Локальний вплив може бути значно менш помітним. Розслідування може змінити рішення місцевої влади або закупівлю і при цьому практично не вийти за межі свого регіону.

Є й інший важливий нюанс: регіональне медіа не обов'язково займається лише регіональними історіями.

Медіа	Усього	Регіональні	Національні	Міжнародні	Нац. + міжн.
Фарватер-Схід	8	0	0	8	100,0%
NGL.Media	12	2	7	3	83,3%
ЦЖР (Крим)	17	4	0	13	76,5%
Вгору	7	5	0	2	28,6%
Мост	7	5	0	2	28,6%

Медіа	Усього	Регіональні	Національні	Міжнародні	Нац. + міжн.
Східний варіант	4	3	0	1	25,0%
ХАЦ	5	4	1	0	20,0%

Тобто межа між «національною» і «регіональною» розслідувальною журналістикою стає дедалі менш однозначною.

3. Про що розслідують: гроші, корупція і місцева влада

Публічні фінанси залишаються головним об'єктом уваги українських журналістів-розслідувачів.

Тематична категорія	Кількість	Частка
Публічні закупівлі, бюджет і державні кошти	124	26,4%
Доброчесність, корупція та статки посадовців	83	17,7%
Місцева влада, земля, нерухомість і містобудування	83	17,7%
Війна, окупація та національна безпека	62	13,2%
Російський вплив, санкції та інформаційна війна	55	11,7%
Правосуддя, правоохоронні органи та права людини	23	4,9%
Бізнес, економіка та організовані схеми	14	3,0%
Соціальна сфера та гуманітарні питання	9	1,9%
Відбудова, інфраструктура, енергетика та транспорт	8	1,7%
Екологія та природні ресурси	8	1,7%

Найбільша категорія — публічні закупівлі, бюджет і державні кошти: 124 матеріали, або 26,4%. Ще по 83 розслідування стосуються доброчесності, корупції та статків посадовців і місцевої влади, землі, нерухомості та містобудування.

Разом ці три напрями становлять 61,8% усіх проаналізованих матеріалів.

І це одна з найбільш стабільних характеристик української розслідувальної журналістики. У першій половині 2025 року ширша категорія «корупція», яка тоді включала закупівлі, декларації, незаконне збагачення, землю та будівництво, також становила близько 62% вибірки.

Отже, попри війну та появу нових тем приблизно три з кожних п'яти українських розслідувань і далі стосуються того, як влада витрачає публічні ресурси, кому належать активи, як ухвалюються земельні та містобудівні рішення і чи відповідає спосіб життя посадовців їхнім офіційним доходам.

Водночас війна помітно змінила тематичну карту. 62 матеріали — 13,2% — стосувалися війни, окупації та національної безпеки. Ще 55, або 11,7%, — російського впливу, санкцій та інформаційної війни.

Традиційна антикорупційна журналістика залишається ядром сектору, але поруч із нею вже сформувався великий блок розслідувань, безпосередньо пов'язаних із війною.

4. Кожне п'яте розслідування виходить за межі України

Міжнародний вимір української розслідувальної журналістики виявився напрочуд стабільним.

У першому півріччі 2025 року міжнародний масштаб мали 62 із 299 матеріалів — 20,7%. У 2026 році таких розслідувань було вже 100 із 469 — 21,3%.

Тобто попри значне розширення моніторингу співвідношення практично не змінилося: приблизно кожне п'яте українське розслідування, зокрема й від регіональних редакцій, має міжнародний вимір.

Це історії про транскордонні схеми, російські активи та вплив, санкції, міжнародний бізнес, пошук активів і компаній за кордоном, використання іноземних баз даних та спільну роботу українських журналістів із закордонними колегами.

Для української розслідувальної журналістики міжнародна робота вже не є окремою нішею. Вона стала постійною частиною професії.

5. Як розслідують: документи залишаються основою, але одного інструменту часто недостатньо

Документи, реєстри та OSINT залишаються основними інструментами українських журналістів-розслідувачів.

Метод	Матеріалів	З впливом	Рівень впливу	Сильний вплив	Сер. резонанс
Соцмережі	13	7	53,8%	5	8,14
Супутникові знімки / геолокація	4	2	50,0%	2	9,50
Експеримент / робота під прикриттям	6	3	50,0%	0	8,67
Польова робота / спостереження	47	18	38,3%	8	6,00
Інтерв'ю / людські джерела	114	43	37,7%	16	6,16
Міжнародна співпраця	27	10	37,0%	1	7,30
Інфозапити / коментар	55	19	34,5%	7	6,16
Витоки інформації	6	2	33,3%	1	8,50
OSINT	188	53	28,2%	18	6,92
Документи	251	70	27,9%	25	5,64
Корпоративні дані / зв'язки	126	33	26,2%	7	6,45
Декларації	71	17	23,9%	3	6,59
Судові матеріали	59	14	23,7%	4	4,86
Реєстри	194	44	22,7%	12	5,93
Ціни / кошториси / договори	59	12	20,3%	2	5,00
Закупівлі / Prozorro	113	22	19,5%	9	4,59

Документи використовувалися у 251 матеріалі, реєстри — у 194, OSINT — у 188. Корпоративні дані та аналіз зв'язків використовувались у 126 матеріалах, інтерв'ю та робота з людськими джерелами — у 114, Prozorro та інші закупівельні дані — у 113.

Але поширеність методу і результативність матеріалу — не одне й те саме.

Серед розслідувань із використанням Prozorro документований вплив зафіксовано у 19,5% випадків. Для матеріалів із польовою роботою або спостереженням показник становить 38,3%, а для розслідувань із використанням інтерв'ю та людських джерел — 37,7%.

Особливо високі показники мають соцмережі, супутникові знімки та журналістський експеримент, але тут ідеться про дуже невеликі вибірки, тому робити далекосяжні висновки з цих цифр не варто.

Ще помітнішою різниця стає, коли журналісти поєднують кілька методів.

Кількість методів	Матеріалів	З впливом	Рівень впливу
0–1	54	9	16,7%
2–3	294	74	25,2%

Кількість методів	Матеріалів	З впливом	Рівень впливу
4+	121	39	32,2%

Серед матеріалів із чотирма або більше методами документований вплив зафіксовано у 32,2% випадків. Для історій з одним методом або без чітко визначеного методу — у 16,7%.

Різниця — майже дворазова.

Це не означає, що саме кількість інструментів автоматично забезпечує результат. Складніші розслідування можуть мати більше ресурсів, сильнішу редакційну підтримку і більше часу. Але закономірність достатньо помітна: матеріали, у яких журналісти поєднують кілька способів пошуку та перевірки інформації, частіше мають задокументоване продовження після публікації.

6. Командна робота особливо важлива для міжнародних історій

Для 413 із 469 матеріалів вдалося визначити авторство. 335 із них створив один журналіст, 78 — команди з двох і більше авторів.

Авторство	Кількість матеріалів	З впливом	Рівень впливу	Сильний вплив	Сер. резонанс	Міжнародні
Один автор	335	88	26,3%	31	5,80	19,1%
Команда 2+	78	23	29,5%	6	6,70	39,7%

За часткою матеріалів із документованим впливом різниця невелика: 29,5% для командних розслідувань проти 26,3% для матеріалів одного автора.

Значно цікавіше інше. Командні розслідування більш ніж удвічі частіше мають міжнародний масштаб — 39,7% проти 19,1%. Вони також у середньому отримують більший резонанс.

Тому командна робота, як видно з цих даних, не означає автоматично більші шанси на результат. Команди особливо важливі там, де історія складна, міжнародна або транскордонна і потребує різних компетенцій та доступу до інформації в кількох країнах.

7. Для кожного четвертого розслідування вдалося знайти наслідок

Саме вплив — одна з найбільш помітних змін у результатах моніторингу.

У першому півріччі 2025 року документований вплив вдалося знайти для 30 із 299 матеріалів — приблизно 10%.

У першій половині 2026 року реакцію або наслідок зафіксовано вже для 122 із 469 розслідувань — 26%.

Місяць	Усього	Із впливом	Рівень впливу
Січень	76	17	22,4%
Лютий	75	22	29,3%
Березень	80	30	37,5%
Квітень	82	17	20,7%
Травень	65	17	26,2%
Червень	91	19	20,9%
Разом	469	122	26,0%

Різниця між 10% і 26% велика. Але було б помилкою сказати, що реальний вплив української розслідувальної журналістики за рік зріс у 2,6 рази.

У 2026 році збільшилася вибірка медіа, а сам пошук наслідків став системнішим. Частину зростання може пояснювати саме краща здатність моніторингу знаходити та документувати вплив.

Тому ключове число тут — не стільки зміна порівняно з попереднім роком, скільки сам результат 2026-го: для кожного четвертого розслідування у вибірці вдалося знайти підтверджене продовження після публікації.

8. Майже кожне одинадцять розслідування пов'язане з конкретним результатом

Публічна реакція — лише перший зафіксований наслідок журналістського розслідування. Значно важливіше побачити, що відбувається далі.

Етап	Кількість	Частка від 469	Частка від імпакт-кейсів
Опубліковано	469	100%	—
З них будь-який документований вплив	122	26,0%	100%
Щонайменше інституційна дія	85	18,1%	69,7%
Формальна правова / адміністративна дія або сильніше	71	15,1%	58,2%
Конкретний результат / зміна	41	8,7%	33,6%

Зі 122 розслідувань із документованим впливом у 85 випадках справа пішла далі за публічну реакцію і дійшла щонайменше до дії з боку інституції — від службової перевірки або службового розслідування та аудиту до перевірки декларації чи моніторингу способу життя НАЗК.

Для 71 матеріалу зафіксовано формальну правову або адміністративну дію чи сильніший наслідок, як то відкриття кримінального провадження, початок офіційного розслідування правоохоронним органом, звернення / заява до НАБУ з вимогою розслідувати встановлені факти, судова дія щодо оскаржуваного рішення.

А 41 розслідування пов'язане з конкретним результатом або зміною. Це скасування закупівлі або договору, зупинення рішення, звільнення посадовця, блокування певної практики чи діяльності, конфіскація / повернення активу, усунення виявленого порушення, внесення змін у практику або рішення установи. Серед прикладів — звільнення двох керівників територіальних управлінь БЕБ після розслідувань; блокування Мінкульту закордонних виїздів артиста після матеріалу про вивезення чоловіків; скасування угоди на ремонт дороги; відновлення / виправлення задекларованого майна; видалення Patreon-акаунту після викриття його власників. Це 8,7% усіх проаналізованих матеріалів.

Інакше кажучи, майже кожне одинадцять розслідування у вибірці має документований конкретний результат. Це число, можливо, краще за загальну кількість публікацій показує практичну роль розслідувальної журналістики.

9. Найбільше розслідують закупівлі. Але не вони найчастіше дають зафіксований результат

Більша кількість публікацій не означає автоматично більшої ймовірності впливу.

Тематика	Усього	З впливом	Рівень впливу	Сильний вплив	Сер. резонанс
Соціальна сфера	9	3	33,3%	2	4,00
Правосуддя / правоохоронці	23	7	30,4%	2	7,29
Місцева влада / земля	83	25	30,1%	8	4,52
Війна / окупація / безпека	62	18	29,0%	9	7,56
Доброчесність / корупція / статки	83	24	28,9%	5	6,54
Бізнес / організовані схеми	14	4	28,6%	0	6,25
Російський вплив / санкції	55	15	27,3%	3	7,60

Тематика	Усього	З впливом	Рівень впливу	Сильний вплив	Сер. резонанс
Відбудова / інфраструктура	8	2	25,0%	1	5,00
Публічні закупівлі	124	24	19,4%	11	4,92
Екологія	8	0	0%	0	—

Закупівлі — найбільша категорія моніторингу: 124 матеріали. Але документований вплив знайдено для 19,4% із них — менше, ніж у більшості інших великих тематичних груп.

Водночас, коли закупівельні розслідування все-таки дають результат, він нерідко практичний: 11 із 24 випадків впливу в цій категорії віднесені до сильних.

Іншу картину показують розслідування про війну та безпеку або російський вплив і санкції. Їхній середній резонанс — близько 7,6 бала, тобто значно вище, ніж у закупівельних історій.

Це виводить на одну з головних закономірностей моніторингу: матеріали, які найбільше обговорюють, і матеріали, які приводять до найбільш конкретних змін, — не обов'язково одні й ті самі.

10. Гучне — не завжди впливове. Впливове — не завжди гучне

У 2026 році резонанс і практичний вплив розслідувань аналізувались окремо. Резонанс оцінювався за 12-бальною шкалою, що складається з чотирьох показників: поширення матеріалу в інших медіа (0–4 бали), виходу історії на ширший рівень — з локального на національний або з українського на міжнародний (0–3), публічного розголосу (0–3) та тривалості присутності теми в інформаційному просторі (0–2). Максимальна оцінка — 12 балів.

Рівень	Оцінка	Кількість матеріалів	Частка
Мінімальний	0–2	1	0,8%
Помірний	3–5	54	44,3%
Високий	6–8	52	42,6%
Дуже високий	9–12	15	12,3%

Середня оцінка резонансу для 122 матеріалів із документованим впливом становить 6,03 бала, медіана — 6. Більше половини — 67 матеріалів — мають високий або дуже високий резонанс.

Але моніторинг показує й протилежне явище — «тихий вплив».

Матеріал може не стати загальнонаціональною історією, не зібрати величезної аудиторії і не отримати десятків передруків — але привести до цілком конкретної локальної зміни.

І навпаки: розслідування може широко цитуватися, викликати політичну дискусію і формувати порядок денний, але не мати швидкого практичного результату.

Тому перегляди, цитування, резонанс і вплив не варто використовувати як взаємозамінні показники.

11. Найпродуктивніша редакція — не обов'язково найвпливовіша

Порівняння окремих редакцій особливо добре показує, наскільки різними можуть бути продуктивність, резонанс і практичний результат.

Медіа	Матеріалів	З впливом	Рівень впливу	Сер. резонанс	Сильний вплив
State Watch	5	4	80,0%	6,00	0
hromadske	10	6	60,0%	6,33	1

Медіа	Матеріалів	З впливом	Рівень впливу	Сер. резонанс	Сильний вплив
Гвара	5	3	60,0%	5,00	2
ХАЦ	5	3	60,0%	4,67	1
Bihus.Info	29	16	55,2%	7,06	4
Kyiv Independent	8	4	50,0%	9,50	2
Схеми	17	8	47,1%	8,62	2
Українська правда	9	4	44,4%	9,00	1
Економічна правда	15	6	40,0%	6,17	3
Сила правди	12	4	33,3%	4,25	3
Слідство.Інфо	19	6	31,6%	8,00	4
ЦПК	19	5	26,3%	7,50	2

Ці дані не варто читати як рейтинг редакцій. Особливо обережно потрібно ставитися до високих відсотків у медіа з невеликою кількістю матеріалів: чотири випадки впливу з п'яти публікацій дають 80%, але це зовсім інша статистична база, ніж 16 випадків із 29.

Натомість таблиця добре показує різні моделі роботи.

Редакція може багато публікувати і мати помірну частку зафіксованого впливу. Інша — випускати менше матеріалів, але мати кілька дуже сильних результатів. Третя — створювати історії з надзвичайно високим резонансом.

Тому кількість розслідувань сама по собі мало говорить про ефективність редакції.

12. Що збільшує шанси на результат

Моніторинг дає можливість побачити кілька факторів, які частіше наявні в розслідуваннях із документованим впливом.

Для цього всі 469 матеріалів були проаналізовані одночасно за кількома характеристиками: розташуванням редакції, масштабом історії, командною роботою, методами та їхньою кількістю, а також тематикою.

Найстійкіший зв'язок із документованим впливом має розташування редакції в Києві. Позитивний зв'язок також видно для матеріалів про місцеву владу, землю та містобудування і для розслідувань, у яких використовували інтерв'ю й роботу з людськими джерелами.

Але навіть знаючи всі ці характеристики, неможливо передбачити, яке конкретне розслідування дасть результат.

Причина, ймовірно, в тому, що значна частина важливих факторів погано вкладається в таблицю: сила доказів, момент публікації, редакційний фалоу-ап, юридична підтримка, комунікація матеріалу, політичний та інституційний контекст і готовність конкретної установи реагувати.

Тому дані радше показують умови, які можуть підвищувати шанси на вплив, ніж рецепт «впливового розслідування».

Що показали перші шість місяців 2026 року

469 матеріалів не означають, що українська розслідувальна журналістика за рік виросла на 56,9%. Основна причина різниці — розширення моніторингу з 29 до 70 медіа.

Але саме ширша вибірка допомогла значно краще побачити сектор за межами кількох провідних редакцій.

І ця картина показує водночас стабільність і зміни.

Стабільною залишається тематика. Корупція, публічні гроші, статки посадовців, земля та робота місцевої влади другий рік поспіль формують приблизно три п'ятих усіх проаналізованих розслідувань.

Так само стабільним залишається міжнародний вимір: приблизно кожне п'яте розслідування виходить за межі суто українського контексту.

Найпомітніша зміна — кількість випадків, де вдалося знайти документований вплив: близько 10% матеріалів у першій половині 2025 року і 26% у 2026-му. Порівнювати ці показники безпосередньо потрібно обережно через розширення вибірки та вдосконалення методики пошуку наслідків.

Набагато важливіше те, що нова методика дає змогу побачити не просто реакцію, а шлях від публікації до результату.

Майже 70% зафіксованих випадків впливу вийшли за межі простої публічної реакції. 71 матеріал пов'язаний щонайменше з формальною правовою або адміністративною дією, а 41 — із конкретним результатом або зміною.

Це означає, що майже кожне одинадцяте розслідування у вибірці має підтверджений конкретний результат.

Моніторинг також показує значну нерівність між столицею і регіонами. Київські медіа випустили 43,7% матеріалів, але на них припало 59,8% документованого впливу. Вони значно частіше працюють із національними та міжнародними історіями, які мають більший резонанс.

Водночас за межами столиці немає однієї моделі. В одних областях працюють кілька активних редакцій, в інших значна частина розслідувальної журналістики залежить фактично від однієї команди. Є й регіони, які моніторинг майже не бачить.

Ще один висновок стосується самої роботи над розслідуванням. Матеріали, в яких використовуються чотири або більше методів, майже вдвічі частіше мають документований вплив, ніж історії з одним чітко визначеним методом або без нього. Особливо помітну роль відіграють польова робота і людські джерела.

Командна робота сама по собі не дає великої переваги за рівнем впливу, але командні матеріали більш ніж удвічі частіше мають міжнародний масштаб і в середньому більший резонанс.

І нарешті, моніторинг показує те, що легко загубити за цифрами переглядів та кількістю публікацій: продуктивність, резонанс і вплив — це три різні речі.

Гучне розслідування може змінити національну дискусію, не давши негайного практичного результату. Локальний матеріал може залишитися майже невідомим за межами області — але привести до скасування закупівлі, зміни рішення або іншої конкретної дії.

Обидва результати мають значення.

Що з цього впливає

1. Сильна редакція — ще не сильний регіон

У частині областей велика кількість розслідувань фактично залежить від однієї редакції. Це робить місцеву журналістику вразливою: проблеми з фінансуванням, втрата кількох журналістів або редактора можуть різко послабити весь регіон.

Тому підтримка має стосуватися не лише вже сильних редакцій. Там, де це можливо, важливо створювати умови для появи другого або третього центру розслідувальної спроможності — інших команд, журналістів, дата-фахівців, юристів і партнерських медіа.

А там, де моніторинг бачить дуже мало розслідувань, спочатку потрібно зрозуміти причину: чи це прогалина самого моніторингу, чи справді брак місцевої спроможності.

2. Розрив між Києвом і регіонами залишається великим

Концентрація впливу, національних і міжнародних історій у київських редакціях указує на нерівний доступ до ресурсів, експертизи, партнерських мереж і можливостей поширення.

Регіональним редакціям потрібні не лише гранти на окремі матеріали, а й доступ до юридичної підтримки, OSINT- і дата-експертизи, міжнародних партнерів та можливостей працювати над історіями, що виходять за межі одного регіону.

3. Робота не закінчується в день публікації

Між виходом розслідування і конкретним результатом можуть минути тижні або місяці.

Після публікації редакції продовжують надсилати запити, стежити за рішеннями державних органів, працювати з джерелами, готувати наступні матеріали, звертатися по юридичну допомогу і повертати тему в інформаційний простір.

Ця робота потребує часу і грошей так само, як саме розслідування.

Тому програми підтримки варто планувати так, щоб вони фінансували не лише виробництво матеріалу, а і його життя після публікації.

4. Важливо підтримувати не окремий інструмент, а здатність поєднувати їх

OSINT, робота з реєстрами, дата-журналістика, польова робота і людські джерела важливі самі по собі. Але дані показують особливо цікаву закономірність: матеріали, які використовують чотири і більше методів, частіше мають документований вплив.

Тому наступним кроком може бути підтримка редакцій, здатних застосовувати широкий спектр методів розслідування: від роботи з документами і реєстрами до використання OSINT, людських джерел, польової роботи, юридичної перевірки публікації та подальшого супроводу історії.

5. Колаборації особливо важливі для складних історій

Командні розслідування більш ніж удвічі частіше мають міжнародний масштаб.

Це аргумент на користь створення міжрегіональних команд, підтримки партнерств локальних і спеціалізованих редакцій, українсько-міжнародних розслідувань і тимчасових команд, які створюються під конкретну складну тему.

6. Перегляди — не універсальне мірило успіху

Для регіональної журналістики це особливо важливо.

Локальне розслідування може мати порівняно невелику аудиторію, але змінити конкретне рішення. Якщо оцінювати такі матеріали переважно за переглядами, охопленням або кількістю згадок у національних медіа, їхня реальна суспільна цінність залишатиметься невидимою.

Водночас сильним регіональним історіям, які мають ширше значення, потрібна можливість вийти за межі локальної аудиторії — через партнерські публікації, синдикацію, відео, переклади та співпрацю з національними редакціями.

7. Потрібні і сильні лідери, і наступне покоління редакцій

Дані показують, що в частині регіонів розслідувальна журналістика залежить від однієї сильної редакції, тоді як в інших існує кілька активних команд.

Це не аргумент проти підтримки лідерів сектору. Їхню спроможність важливо зберігати — особливо редакції, які беруться за складні історії.

Але паралельно потрібні інвестиції в наступне покоління команд, особливо там, де втрата однієї редакції могла б залишити цілий регіон майже без системної розслідувальної журналістики.

8. Питання фінансової стійкості не зникло

У 2025 році 13 із 14 опитаних центрів журналістських розслідувань отримували американське донорське фінансування, а для 11 із них воно становило понад половину бюджету.

Це показує масштаб структурної залежності.

Фінансування окремого розслідування не може замінити підтримки редакційної інфраструктури: журналістів і редакторів, юристів, дата- й OSINT-фахівців, технічні засоби, безпеку, інституційну пам'ять і можливість місяцями продовжувати історію після її виходу.

Тому фінансова стійкість розслідувальних редакцій залишається не тимчасовою проблемою після одного фінансового шоку, а одним із головних довгострокових викликів сектору.

9. Сектору потрібна пам'ять про власний вплив

Редакції значно краще документують момент публікації, ніж подальше життя своїх розслідувань.

Через це частину реального впливу згодом складно відновити навіть самим журналістам.

Для кожного розслідування варто системно фіксувати хоча б основні етапи: першу реакцію, її джерело, дії відповідних установ, формальні правові або адміністративні рішення, конкретний результат і власний редакційний фалоу-ап.

Це сприяло б переходу від пошуку наслідків заднім числом до системного відстеження того, що відбувається з розслідуванням після кнопки «Опублікувати».

Підсумок

Після трьох років моніторингу питання про українську розслідувальну журналістику поступово змінюється.

Важливо вже не лише те, скільки розслідувань виходить.

Значно цікавіше — що допомагає матеріалу пройти шлях від публікації до суспільного резонансу, від резонансу — до реакції державних інституцій, а від реакції — до конкретної зміни.

Моніторинг першої половини 2026 року не дає простої формули успіху. Але він показує кілька складових, які мають значення: сильну редакційну інфраструктуру, використання різних методів розслідування, роботу з людськими джерелами і «в полі», юридичну та аналітичну підтримку, партнерські мережі, можливість масштабувати історію і, що особливо важливо, здатність продовжувати роботу після першої публікації.

Це змінює і логіку підтримки розслідувальної журналістики. Ідеться не лише про фінансування окремих матеріалів, а про спроможність редакцій; не лише про навчання окремих журналістів, а про сильні команди; не лише про кількість публікацій, а про те, що відбувається після них.

І нарешті, дані залишають важливе застереження.

Не все, що гучне, є впливовим. І не все, що впливове, є гучним.

Українській розслідувальній журналістиці потрібні і матеріали, здатні формувати національний порядок денний, і локальні історії, які можуть майже непомітно для загальнонаціональної аудиторії змінити конкретне рішення, закупівлю або практику.

Навчитися бачити обидва типи результату — наступний крок не лише для цього моніторингу, а й для розуміння того, як насправді працює розслідувальна журналістика.